

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г-196/14
13.10.2014.
НОВИ САД

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ, по судији Верици Бајић, као судији појединцу, у правној ствари **подносилаца захтева Р. Д.** из Н. П., кога заступа В.Д. адвокат у С.П., **ради заштите права на суђење у разумном року**, дана 13.10.2014. године донео је

РЕШЕЊЕ

Апелациони суд у Новом Саду **оглашава се апсолутно ненадлежним** за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева Р. Д. из Н. П.

Одбацује се захтев за заштиту права на суђење у разумном року запримљен код суда дана 27.6.2014. године.

Образложење

Овом суду је дана 27.6.2014. године поднет захтев за заштиту права на суђење у разумном року, подносиоца Р. Д. из Н. П.

Наводи захтева своде се на тврдњу да је подносиоцу захтева у предмету Основног суда у Старој Пазови П.517/10 и предмету овог суда Гж-4260/13 повређено право на суђење у разумном року, те се захтева да овај суд утврди да му је то право повређено у предмету Основног суда у Старој Пазови и Апелационог суда у Новом Саду, као и исплата накнаде због повреде.

Након извршеног увида у спис Основног суда у Старој Пазови П.517/10 овај суд је утврдио да је тужба у тој правној ствари поднета Општинском суду у Старој Пазови дана 22.2.2007. и заведена под бр. П.131/07, тужиоца Р. Д. из Н. П. против тужених Л. М. из Н. П. и “Г. п.” ЈП за г. з. и и. Општине С. П.. Предмет спора је недопуштеност извршења. Првостепена пресуда је донета П-517/10 дана 4.7.2013. године и истом је тужбени захтев одбијен, а на ову пресуду је жалбу изјавио тужилац дана 19.9.2013. године и по истој је Апелациони суд у Новом Саду одлучио одлуком Гж-4260/13 дана 24.4.2014. године. Овом пресудом је првостепена пресуда потврђена. Другостепену пресуду је тужилац примио 28.5.2014. године и на исту изјавио посебну ревизију, дана 25.6.2014. године.

Одредба чл.16 ст. 1 и 2 ЗПП прописује да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност и да ће се

огласи ненадлежним, укинути спроведене радње у поступку и одбацити тужбу, ако у току поступка утврди да за решавање спора није надлежан суд него неки други орган. Ова одредба се у конкретној правној ствари примењује у смислу одредбе чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку.

Одредба чл. 2 Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 101/2013 од 20.11.2013. године, ступио је на снагу 21.11.2013, а примењује се од 1.1.2014, осим члана 2 који се примењује од 21.5.2014 године) прописује да се после члана 8. додају чланови који прописују заштиту права на суђење у разумном року и то чл. 8а-8в. Странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Поступак одлучивања о захтеву из става 1. овог члана је хитан. Члан 8б ст.1 и 2 Закона о уређењу судова прописује да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да је поступак П-517/10 Основног суда у Старој Пазови правноснажно окончан у моменту подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, овај суд налази да, у смислу чл. 16 ст. 2 Закона о парничном поступку, нема надлежности овог суда прописане чл. 8а-8в Закона о уређењу судова за поступање по конкретном захтеву, па је такав захтев ваљало одбацити, будући да заштиту свог права подносилац захтева не може остварити пред судом редовне надлежности.

Одлука је донета применом одредбе чл.16 Закона о парничном поступку у вези чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку (објављен у „Службеном гласнику РС", бр. [25/82](#) и [48/88](#) и у "Службеном гласнику РС", бр. [85/2012](#) и [55/2014](#)).

СУДИЈА

ВЕРИЦА БАЈИЋ с.р.

ЗТО:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба, у року од 15 дана од дана пријема решења, Врховном касационом суду, а путем овог суда.

Напомена:

Рж г 180/2014 од 13.11.2014.године одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 196/14.